

ด่วนที่สุด

ที่ ทส ๐๒๐๑.๑/ ๑๓๖ ๑

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕๒ พหลโยธิน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ.
และร่างระเบียบว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๘๒๒๕
ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ขอให้กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาเสนอความเห็นเรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย
การเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. และร่างระเบียบว่าด้วยการเสนอเรื่องและ
การประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้พิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกา
และร่างระเบียบทั้งสองฉบับดังกล่าวแล้ว มีความเห็นและข้อสังเกตเพื่อประกอบการพิจารณา
ของคณะรัฐมนตรี ดังมีรายละเอียดตามที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวิทย์ คุณกิตติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานปลัดกระทรวง

ผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (ปคร.ทส.)

โทร. ๐-๒๒๓๘-๘๕๕๘-๕๕

โทรสาร ๐-๒๒๓๘-๘๕๕๐

ความเห็นกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ.
และร่างระเบียบว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ.

.....

๑. ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ.

๑.๑ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ที่บัญญัติว่า “(๘) เรื่องที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้เสนอคณะรัฐมนตรี”

ข้อพิจารณา ควรจะระบุให้ชัดเจน เพราะมติดังกล่าวตามร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว มีทั้งกรณีที่นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรี ให้ความเห็นชอบในเรื่องต่างๆ ไปตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง การประชุมของนายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ในกรณีจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์สำคัญของประเทศ กรณีฉุกเฉิน หรือเพื่อประโยชน์ในการรักษาความลับของทางราชการ ตามความในมาตรา ๖ วรรคสอง และการมีมติในการประชุมกรณีปกติตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง โดยองค์ประกอบของการมีมติของคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖ วรรคสอง แตกต่างจากองค์ประกอบของการมีมติในการประชุมปกติ ตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง อย่างสิ้นเชิง ซึ่งอาจทำให้ผู้ที่ไม่รู้ข้อเท็จจริงเข้าใจผิดว่าเป็นการลงมติในกรณีต่างๆ ไปได้ จึงเห็นควรให้ทบทวนข้อความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง (๘) อีกครั้งหนึ่งเพื่อความชัดเจน ในการนำไปใช้บังคับและเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของบุคคลภายนอก

๑.๒ มาตรา ๖ วรรคสอง “ในกรณีจำเป็นเพื่อเป็นการรักษาประโยชน์สำคัญของประเทศหรือมีกรณีฉุกเฉินหรือเพื่อประโยชน์ในการรักษาความลับ นายกรัฐมนตรีอาจพิจารณาเรื่องใดกับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องตามที่นายกรัฐมนตรีเห็นสมควรมีมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นได้ และเมื่อมีการประชุมคณะรัฐมนตรีเป็นกรณีปกติให้นายกรัฐมนตรีแจ้งให้ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีทราบมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวด้วย”

ข้อพิจารณา ขอเสนอกำหนดจำนวนรัฐมนตรีเป็นจำนวนอย่างน้อย (เช่น รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง) ไว้หรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อรักษาหลักการตรวจสอบและหลักในการบริหารจัดการภาครัฐยุคใหม่

๑.๓ มาตรา ๖ วรรคสาม แห่งร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ที่บัญญัติว่า “วิธีการประชุมคณะรัฐมนตรีจะดำเนินการโดยเชิญรัฐมนตรีมาร่วมประชุม ณ สถานที่ที่กำหนด หรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งผู้ร่วมประชุมอยู่หรือไม่อยู่ ในสถานที่เดียวกันแต่สามารถปรึกษาหารือในระหว่างผู้ร่วมประชุมได้ก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนด”

/ **ข้อพิจารณา...**

ข้อพิจารณา คำว่า “ได้” ที่ทำเป็นอักษรทึบไว้ อาจเกิดความจำเป็น จึงเห็นควรให้ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งว่าจะยังคงไว้เช่นเดิมหรือไม่

๑.๔ ในร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุม คณะรัฐมนตรี พ.ศ. ที่กำหนดว่าการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีให้เสนอได้ต่อเมื่อเป็นเรื่อง ตามมาตรา ๔ (๑) – (๘) โดยไม่ได้กำหนดให้นำความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่มีลักษณะ เป็นระเบียบปฏิบัติราชการทั่วไปหรือจะมีผลเป็นแนวบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการ เป็นเรื่องที่จะต้องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

ข้อพิจารณา เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญเพราะจะมีผลใช้บังคับกับ ส่วนราชการทุกส่วนรวมทั้งถือเป็นแนวบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการด้วย ดังนั้นจึงสมควรระบุ เรื่องดังกล่าวไว้ในร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ด้วย

๒. ร่างระเบียบว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ.

๒.๑ ร่างระเบียบว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ไม่ได้ระบุไว้ว่าเป็นร่างระเบียบที่ออกโดยหน่วยงานใด จึงอาจจะยากต่อการติดตามตรวจสอบว่า หน่วยงานใดเป็นเจ้าของเรื่อง

ข้อพิจารณา ในทางปฏิบัติการจัดทำระเบียบในเรื่องใดๆ จะระบุชื่อหน่วยงาน ซึ่งเป็นต้นเรื่องของระเบียบดังกล่าวไว้เสมอ เช่น ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเสนอเรื่องต่อ คณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๓๑ ระเบียบสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยคุณสมบัติ ของกรรมการสมาคมอาปนกิจสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการบริหาร การส่งออกเครื่องนุ่งห่มไปยังประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย (ฉบับที่๗) พ.ศ. ๒๕๔๖ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้น

จึงเห็นควรให้ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งว่าจำเป็นจะต้องระบุชื่อหน่วยงาน ไว้ในระเบียบดังกล่าวด้วยหรือไม่

๒.๒ ข้อ ๘ วรรคสาม “ในกรณีที่ส่วนราชการเจ้าของเรื่องมีผู้ประสานงาน คณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (ปคร.) ให้ส่วนราชการเจ้าของเรื่องเสนอเรื่องดังกล่าวผ่าน ปคร. ก่อน แล้วจึงนำเสนอให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดลงนามในหนังสือนำเสนอ ทั้งนี้ ให้ตรวจสอบความถูกต้อง และครบถ้วนของเอกสารตามรายการที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่เป็นเรื่อง ที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นเร่งด่วน ส่วนราชการเจ้าของเรื่องอาจนำเสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ลงนามในหนังสือนำส่งเรื่องก่อน แล้วแจ้งให้ ปคร. ทราบ”

/ข้อพิจารณา...

ข้อพิจารณา เห็นควรแก้ไขข้อความเพื่อให้ได้ความหมายที่ชัดเจนเป็น “...ให้ส่วนราชการเจ้าของเรื่องเสนอเรื่องดังกล่าวผ่าน ปคร. เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสารตามรายการที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีกำหนดก่อน แล้วจึงนำเสนอให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดลงนามในหนังสือถึง...”

๒.๓ **ข้อ ๕ วรรคแรก** “การส่งเรื่องไปเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีหากเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนราชการอื่น หรือเป็นเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบ หรืออนุมัติจากส่วนราชการอื่น ให้ส่วนราชการเจ้าของเรื่องขอความเห็นหรือขอความเห็นชอบหรือขออนุมัติจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้เสร็จสิ้นก่อน แล้วจึงส่งเรื่องไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี”

ข้อพิจารณา เสนอการกำหนดแนวทางกรณีส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวไม่เห็นชอบหรือไม่อนุมัติ ให้ส่วนราชการเจ้าของเรื่องขอความเห็นชอบจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนั้นๆ อีกครั้งหนึ่ง ถ้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องยืนยันตามความเห็นเดิม ก็ให้ส่วนราชการเจ้าของเรื่องเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีตามระเบียบวิธีการกำหนดได้

๒.๔ **ข้อ ๑๔** “เอกสารประกอบการพิจารณาที่เป็นภาษาต่างประเทศ หากมีความจำเป็นที่คณะรัฐมนตรีจะต้องพิจารณาข้อความในส่วนใดเพื่อประกอบการวินิจฉัย ให้ส่วนราชการเจ้าของเรื่องแปลเป็นภาษาไทยส่งไปด้วย”

ข้อพิจารณา เอกสารที่เป็นสัญญา/ข้อกฎหมาย เสนอกำหนดให้ส่วนราชการเจ้าของเรื่องส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบ เพื่อความถูกต้องชัดเจนและความเป็นกลางของความเห็น

๓. การตรวจพิสูจน์อักษร

๓.๑ ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. “มาตรา ๔ (๑) เรื่องที่กฎหมาย... เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี...” เป็น “... อำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี...”

๓.๒ ร่างระเบียบว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. หมวดที่ ๑ การส่งเรื่อง ข้อ ๘ วรรคสาม “ในกรณีที่ส่วนราชการ... ผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (คปร.)...” เป็น “ในกรณีที่ส่วนราชการ... ผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (ปคร.)...”